

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περσεύς και Ἀνδρομέδα, συννέτα José María de Hérédia, μετάφρασις *I. Γουπάρη*.
 Τὸ Ὀκταήμερον, ὑπὸ Γρ. Ξ.
 Ὁ ἀνατέλλων ἀνθρωπισμός, ὑπὸ Πλάτωνος *E. Δρακούλη*.
 Οἱ δώδεκα μῆνες: Μάρτιος, ποίημα ὑπὸ Στ. *I. Στεφάνου*.
 Οἱ πέντε ἀδελφές τῆς Γιόρκης, διήγημα *K. Ντίκενς*, μετάφρ. *Ξανητεμένου*.
 Μερμηγκοφωλιά, ὑπὸ Ἀργύρη Ἐφταλιώτη.
 Τὸ ὄνειρο τῆς ὀρφανῆς, ὑπὸ Ἡλία Σταύρου.
 Μικρὰ Διάφορα, ὑπὸ *X.*
 Ἐπιστημονικὰ ἀνάλεκτα ὑπὸ *P**.
 Ἰλιάδος *O 653—746*, μετάφρασις Ἰακώβου Πολυλά.
 Γερμανικὴ ἀρχαιολογικὴ Σχολή.
 Ζητήματα καὶ Ἐρωτήσεις.
 Ἡ Ἀλληλογραφία μας.—Χρονικά.
 Τὸ ὄρος Πάγον καὶ τὸ Φρούριον τῆς Σμύρνης (εἰκῶν).

Εἰς τὸ προοίμιον: Ὀνειρο, ποίημα ὑπὸ Ἀλεξ. Πάλλη. — Ἡ Παρηγορίτσα, ταξιδιωτικὴ σημείωσις, ὑπὸ Α. Τραυλαντώνη κτλ.

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἐστίαν»: Πρὸς τὸν κύριον ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΝ, διευθυντὴν τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἐστίας» Ἀθήνας.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΟΡΦΑΝΗΣ

Ὁ ψυχρὸς ἀγέρας ἔξω μουγκρίζει καὶ δέρνει τὰ κλαδιά μετ' ἐπιπορευθῆναι.

Ἡ μέρα θαμποφέγγει στὸ συναπάντημα τῆς νύχτας καὶ τοῦ ἡλίου, ἐνῶ τὰ νυχτοπούλια χάνονται μετ' ἐπιπορευθῆναι τὸ μελαγχολικὸ νανάρισμά τους, γιὰ ν' ἀρχίσουν τ' ἀτέλειωτα τραγούδια τους ὁ κορυθαλῶς καὶ τὰ ἐρωτευμένα χελιδόνια μετ' ἐπιπορευθῆναι τὸ ὄνειρό τους.

Καθέννας σηκώνεται ἀπὸ τὸ ἀπαλὸ ἢ πολύπονο κρεβάτι του μετ' ἐπιπορευθῆναι τὸ ὄνειρό τῆς περασμένης νύχτας.

Ὁ πλούσιος ἀνειρεύεται τὰ παλάτια του καὶ τὰ ξεφαντώματά του, ὁ φτωχὸς τὸ ξερὸ ψωμί του· τὰ ὀρφανὰ;

— Ποιὸς τὸ ξέρει! . . .

— Ἴσως τὴν ὀρφανὰ τους.

Μιά ὀρφανὴ ποῦ πουλοῦσε ἄνηθ, θὰ μᾶς πῆ τὸ ὄνειρό τῆς:

. . . Ἐξύπνησα ἢ δυστυχισμένη μετ' ἐπιπορευθῆναι τὰ χέρια κλειστά καὶ μετ' ἐπιπορευθῆναι τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη.

Μοῦ φάνηκε πῶς ποτὲ δὲν ἐκοιμήθηκα τόσο γλυκὰ καὶ ἤσυχα, ὅσο ἐκείνη τὴ νυκτιᾶ.

Ὁ ἀγέρας ἐσύριζε σὰν τὴν ὄχια ἀπὸ

τὴν χαματιῆς τοῦ σπιτιοῦ καὶ ὁ ἥλιος μετ' ἐπιπορευθῆναι τὰ μάτια τῆς αὐγῆς ἐμπαινε σιγὰ σιγὰ καὶ ἀνέμπεδα στὸ φτωχικὸ δωμάτιό μου.

Τὰ πουλιὰ ἐκελαδοῦσαν τὸν αὐγινὸ χαιροῦ στὸ ἀκριβοαγαπημένο τους περιβόλι μετ' ἐπιπορευθῆναι τὸ γλυκὸν τραγούδι, ἐνῶ τ' ἀθῶα λουλούδια μου γελούσαν μετ' ἐπιπορευθῆναι τὴν αὐγούλα χύνωντας ὀλόγυρα θεϊκὴ εὐωδία.

Οἱ καμπάνες τῆς Ἐυαγγελίστρας ἐσήμαιναν τὸ πρωῒνὸ ζύπνημα.

Ἡθέλησα νὰ σηκωθῶ, ἀλλὰ μία θεόπλαστὴ δύναμι μετ' ἐπιπορευθῆναι κρατοῦσε.

Πόσο γλυκὸ καὶ ἀπαλὸ μοῦ φάνηκε τὸ κρεβάτι ἐκεῖνο τὸ πρωῒ.

Ἡ καρδιά μου χτυποῦσε δεξιὰ . . .

Ἐκὺταξα στὸ σπασμένο καθρέπτη τὸ πρόσωπό μου καὶ μ' ἐπίασε ἀνατριχίλα.

Τὰ μάτια μου ἦτανε θολὰ καὶ ἄσφαιρα, ἐνῶ τὸ πρόσωπο ἐφάνερω ἀγωνία.— Ἐθυμήθηκα . . .

Ἐκὺταξα στὸ πλευρὸ μου. . . ὀλόγυρα. . .

Στὸν καθρέπτη εἶδα τὴ μαύρη ὀρφανία μου. Ἡ γλυκειὰ μου μάννα εἶχε φύγη! . . .

Τὸ χρυσὸ ὄνειρο ἔγεινε σκοτάδι.

Ἡ ἐλπίδα . . . ἐλπίδα.

Εἶχε φύγη χωρὶς νὰ τὴ ρωτήσω γιὰ κεῖνον τὸν τόπο . . . τί κακὴ ποῦ εἶμαι!

Ὡ γλυκειὰ μου μάννα, τί χαριτωμένο πρόσωπο εἶχες! τί ἀγγελικὴ μελωδία ἐβγαξε τὸ στόμα σου, τί θεῖο σύγνεφο σ' εἶχε στολισμένη! . . .

Πόσο γλυκὰ ἤμουνα μέσα στὴν ἀγκαλιά σου. . . σὲ βαστοῦσα σφιχτὰ σφιχτὰ σὰν ἢ πεταλοῦδα τὸ μοσχουρισμένο καὶ ὀροσερὸ ῥόδο, σὰν τὸ πουλὶ τὴ ζεστὴ φωλιά του.

Τί καλὰ λόγια, τί καλὲς συμβουλές, τί γλυκὸ νανάρισμα.

— Ἀλλὰ γιατί φεύγεις, μαννοῦλά μου χρυσεῖ; . . .

Ἄφησέ με νὰ χορτάσω τὴ γλυκειὰ σου θωριά.

Ὡ μαννοῦλα μου μὴ φεύγης! . . . μὴ μ' ἀφίνης στὸν κόσμον τοῦτον ὀρφανή . . .

— Ἀνοιξα τὸ στόμα γιὰ νὰ τὴ φιλήσω, ἀλλ' αὐτὴ μετ' ἐπιπορευθῆναι τὸ ὀλόδροσο καὶ ἀγγελικὸ χέρι τῆς μοῦ ἔρριξε οὐράνιο καὶ θεῖο νερὸ στὰ καμμένα ἀπὸ δίψα τῆς ἀγάπης χεῖλη μου.

Τί θαῦμα!

Μετ' ἐπιπορευθῆναι ἄκουσα νὰ τρέχη στὸ κρυσταλλένιο καὶ ἀναίσθητο σῶμά μου φωτιὰ οὐράνια . . . φωτιὰ, π' ἀμέσως τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου ἀνοιξαν.

Ἡθέλησα κ' ἐκὺταξα.

Μιά θαμποῦρα καὶ ὕστερα ἓνα ὀλόλευκο σύγνεφο ἀπέρασε σιμά μου μετ' ἐπιπορευθῆναι θεϊκὰ ἄρμονια.

Τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου ἦτανε ἀκόμη ἀνοιχτά.

Καρδιοχτύπι μ' ἐπίασε γλυκὸ.

Ἐκὺταξα ἀχόρταγα καὶ εἶδα σ' αὐτὸ τὸ μυστήριον τὴ γλυκειὰ μου μάννα μετ' ἐπιπορευθῆναι τ' ἀγγελοῦδα τ' ἀδέρφια μου στὴν ἀγκαλιά τοῦ πατέρα.

Ὅλοι μοῦ χαμογελοῦσαν.

Ἐκὺταξα καὶ πάλι καλὰ κι' ἀπλωσα τὰ χέρια γιὰ νὰ τοὺς ἀγκαλιάσω.

Τί θαῦμα τρομερὸ!

Σκοτάδι καὶ χάος εἶδα ὀμπρός . . .

Ἀνοιξα τὰ μάτια τῆς ζωῆς κ' ἐκλείσα τὰ μάτια τῆς ψυχῆς.

Κέρκυρα.

ΗΛΙΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΜΙΚΡΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΔΙΑΤΙ ΟΙ ΝΕΓΡΟΙ ΕΙΝΕ ΜΑΥΡΟΙ;

Ἰδοὺ πῶς ἐξηγεῖ τὸ αἰνίγμα τοῦτο παράδοσις τῆς νεγρικῆς φυλῆς τῶν Ἀσσαντῆ: Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Νῶε, λέγει ἡ παράδοσις, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ἐξόχως ὠραῖοι μαῦροι, ὡς νῦν ἐν τροπικῷ ὁδί. Ἄλλ' οἱ υἱοὶ τοῦ Νῶε ἔλαβον διαταγὴν νὰ πηδήσωσιν ἐντὸς φρέατος, ὅπερ ὡς διὰ μαγείας ἐσχηματίσθη εἰς τὴν ἔρημον. Πρῶτος πάντων διετάχθη ὁ Χάμ, ὅστις ὅμως ἐφροβήθη καὶ δὲν ἐπήδησεν. Ὅταν δὲ ἦλθεν ὁ Ἰάφεθ, ἐρρίφθη προθύμως εἰς τὸ φρέαρ καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν λευκοδερμος. Ἀκολούθως ἦλθε καὶ ὁ Σῆμ, ὁ τρίτος υἱὸς τοῦ Νῶε, ὅστις ἐπραξεν ὡς ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰάφεθ, ἀλλ' ἡ πηγὴ τοῦ ὕδατος ἐν τῷ φρέατι εἶχεν ἤδη ἀρκούντως στερεῦσει, οὕτως ὥστε ὁ Σῆμ μόνις ἐπρόσθασε νὰ νιφθῆ καὶ ἐξῆλθε τοῦ φρέατος μελαψὸς μετ' ἐπιπορευθῆναι χροῶμα ἄερματος, ὁμοίῳ τὸ ἐλαιόλαδον. Τότε ὁ Χάμ, παρασυρθεὶς ἐκ τοῦ παραδείγματος τῶν ἀδελφῶν του, ἐπήδησεν εἰς τὸ φρέαρ, ἀλλ' ἡ πηγὴ τοῦ ὕδατος εἶχεν ἤδη ἐντελῶς ἐξαφανισθῆ, οὕτως ὥστε, αἱ τελευταῖαι αὐτοῦ σταγόνες ἐρράντισαν αὐτὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τοὺς ὀδόντας, αἱ δὲ παλάμαι τῶν χειρῶν καὶ τὰ πέλματα τῶν ποδῶν του μόνον ἔλαβον ἐλαφρὸν φαιὸν χροῶμα ἐκ τῆς προσψύσεως αὐτῶν μετ' ἐπιπορευθῆναι τὸν ὕγρον πυθμένα τοῦ φρέατος. Ὅλον δὲ τὸ λοιπὸν τοῦ σώματος αὐτοῦ ἀπέμεινε μέλαν. Διὰ τοῦτο οἱ νέγροι, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Χάμ, οὐδέποτε ἀλλάζουν τὸ χροῶμα τοῦ ἄερματος τῶν καὶ δὲν γίνονται λευκοὶ ὡς οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰάφεθ, ἢ μελαψοί, ὡς οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σῆμ.

ΑΘΙΓΓΑΝΟΣ ΣΩΤΗΡ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΟΣ

Αἱ οὐγγρικὴ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ νῦν στρατάρχης τῶν οὐγγρικῶν στρατευμάτων πρίγκηψ τῆς Αὐστρίας Ἰωσήφ, διηγήθη εἰς οἰκογενειακὸν κύκλον τὸ ἀκόλουθον συμβάν, ὅπερ τῷ συνέβη κατὰ τὸν Αὐστροπρωσικὸν πόλεμον τοῦ 1866 καὶ ἔσωσε τὸ ἀπόσπασμα αὐτοῦ ἐκ βεβαίας καταστροφῆς. Ὅταν ἤρξατο ἡ καθ' ἡμῶν ἐπίθεσις τῶν πρώσων, — διηγεῖται ὁ πρίγκηψ, — ἡμεῖς εἰμεθὰ ποτε ἐστρατοπεδουμένοι πλησίον ἐνός τσεχικῶ χωρίου. Ἐπελθούσης τῆς νυκτὸς πάντες εἶχον κοιμηθῆ εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ μόνον ἐγὼ ἠγρύπνων ἐν τῇ χωρικῇ καλύβῃ, ἥτις